

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Stk/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3022200078
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Fečík
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:3022200078.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v kasačnom senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Fečíka (sudca spravodajca) a členiek senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD., LL.M. a JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne, so sídlom Jilemnického 1, Trenčín, za účasti ďalšej účastníčky konania: Z. X., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XXX/XX, W., v konaní o správnej žalobe (vo veciach správneho trestania) na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A 2200320159 z 14.8.2021, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 14Sa/17/2022-74 z 15.8.2022 takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 14Sa/17/2022-74 z 15.8.2022 z r u š u j e a v e c v r a c i a na ďalšie konanie Správneho súdu v Banskej Bystrici.

odôvodnenie:

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Rozhodnutím Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne, odboru poriadkovej polície bola blokom na pokutu nezaplatenú na mieste č. G. XX XXXXXXXXX z 14.8.2021 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) priestupkyňni (ďalšej účastníčke konania) uložená pokuta vo výške 30 eur za skutok spáchaný dňa 14.8.2021 o 8.00 hod. v Trenčíne na Električnej ulici pri čerpacej stanici OMV. Skutku sa priestupkyňa (ďalšia účastníčka konania) mala dopustiť zavineným konaním, ktorý sa týkal technického stavu vozidla a spočíval v nainštalovaní tónovaných skiel na vozidle. Priestupkyňa (ďalšia účastníčka konania) tým mala porušiť § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čím mala spáchať priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. m) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon o priestupkoch“) v znení účinnom do 31.7.2022.

2. Žalobca na základe opakovaného podnetu priestupkyne preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného a keďže dospel k záveru, že ním bol porušený § 84 ods. 1 zákona o priestupkoch a § 3 ods. 1, § 32 ods. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), podal proti nemu protest prokurátora č. VI/2 Gd 367/21/1000-2 z 14.12.2021. Uvedený protest prokurátora Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne, odbor poriadkovej polície, pohotovostná motorizovaná jednotka listom č. KRPZ-TN-OPP2-125-002/2021 z 28.12.2021 predložilo na rozhodnutie svojmu bezprostredne nadriadenému orgánu - Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Trenčíne, odboru poriadkovej polície, ktoré protestu prokurátora rozhodnutím č. KRPZ-TN-OPP2-12-001/2022 z 10.1.2022 nevyhovelo.

3. Priestupkyňa podala v zákonnej lehote proti danému rozhodnutiu o nevyhovení protestu prokurátora odvolanie, o ktorom rozhodol riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru Slovenskej republiky v Trenčíne rozhodnutím č. KRPZ-TN-6-001/2022 z 2.2.2022 tak, že ho zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. KRPZ-TN-OPP2-12-001/2022 z 10.1.2022.

II.

Konanie na krajskom súde

4. Žalobca sa správnou žalobou včas podanou na Krajskom súde v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného.

5. Žalobca v podanej žalobe predovšetkým namietal rozpor rozhodnutia žalovaného s § 84 ods. 1 zákona o priestupkoch a § 3 ods. 1, § 32 ods. 1, § 46 správneho poriadku z dôvodu spoľahlivého nezistenia stavu veci. Uviedol, že vozidlo priestupkyne malo platnú STK a v technickom preukaze malo uvedené tónované sklá, čo znamenalo, že do momentu, kým sa nepreukáže opak, bolo spôsobilým na premávku po pozemných komunikáciách. To znamená, že v rámci blokového konania nebol priestupok spoľahlivo zistený, pričom existujú aj pochybnosti o ochote priestupkyne pokutu zaplatiť.

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe predovšetkým poukázal na to, že ovládajúcou zásadou v blokovom konaní je koncentračná zásada, ktorá je mimoriadnou procesnou zásadou, ktorá účastníkovi zabraňuje, aby svoje návrhy, nové tvrdenia, resp. dôkazy prednášal kedykoľvek po začatí blokového konania ale iba do jeho začatia. Táto zásada je logickým dôsledkom dohody o riadne zistenom skutkovom stave, a uvedená riadnosť sa spája s presvedčením obvineného z priestupku, že pri uvedených skutočnostiach uznáva, že je páchatelom takéhoto skutku a že je ochotný priznať si svoje zavinenie. Žalovaný súčasne poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Asan/16/2017 z 12.12.2018. V ich zmysle súhlas páchatefa prelmuje zásady správneho konania, a to najmä zásadu materiálnej pravdy, v prospech dohodnutej, a tým aj nevyvrátiteľnej domnienky naplnenia všetkých štyroch prvkov skutkovej podstaty priestupku (tzn. subjektu, subjektívnej stránky, objektu ako aj objektívnej stránky) vrátane posúdenia charakteru skutku, riadneho zistenia skutkového stavu, osoby obvinenej z priestupku a riadnosti uloženej sankcie prostredníctvom pokuty.

7. Ďalšia účastníčka konania, ktorej bola rozhodnutím žalovaného ako priestupkyňi udelená pokuta za spáchanie priestupku, žiadala, aby bolo správnej žalobe vyhovené, pričom uviedla, že nezaplatila pokutu z dôvodu, že si nebola vedomá priestupku. Policajná hliadka jej nevysvetlila, že svojim podpisom uznáva priestupok, pričom jej bolo oznámené, že sa môže sťažovať, a preto sa aj sťažovala.

8. Krajský súd rozsudkom č.k. 14Sa/17/2022-74 z 15.8.2022 (ďalej aj „preskúmaný rozsudok“) žalobu zamietol a žalovanému a ďalšej účastníčke konania náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie krajský súd odôvodnil poukázaním na to, že „jednou z podmienok prípustnosti vydania rozhodnutia v blokovom konaní je podľa § 84 ods. 1 zákona o priestupkoch skutočnosť, že osoba, ktorá sa mala priestupku dopustiť je ochotná pokutu zaplatiť a priestupok je spoľahlivo zistený. V prípade, že by ten, kto sa mal podľa názoru správneho orgánu priestupku dopustiť nepovažoval priestupok za spoľahlivo zistený, prípadne by z iného dôvodu nebol ochotný pokutu zaplatiť, bolo by potrebné skutkové a právne otázky týkajúce sa spáchania priestupku posúdiť a za týmto účelom vo veci vykonať dokazovanie. To by prebiehalo v bežnom priestupkovom konaní. Začatie takéhoto konania o priestupku je fakticky v dispozícii osoby, ktorá sa mala priestupku dopustiť, lebo práve tejto osobe je dané na výber, či využije svoje právo na to, aby spáchanie priestupku bolo správnym orgánom preukazované a aby bolo riadne realizované skutkové a právne hodnotenie jej konania. Ide teda o faktickú dispozíciu osoby obvinenej z priestupku. Ak táto osoba nepovažuje priestupok za preukázaný, a teda nesúhlasí so zaplatením pokuty, využíva svoje právo na začatie správneho konania o priestupku. V predmetnej právnej veci však ďalšia účastníčka nevyužila svoje právo na to, aby bolo vedené konanie o priestupku, v ktorom by bolo realizované riadne dokazovanie. Uvedené potvrdila svojim podpisom na bloku na pokutu.“ (bod 23).

9. Krajský súd následne spochybnil závery žalobcu týkajúce sa pochybností o súhlase priestupkyne s blokovým riešením priestupku.

10. Vo vzťahu k nedostatočne zistenému skutkovému stavu krajský súd poukázal na to, že vzhľadom na povahu blokového konania neobsahuje administratívny spis, okrem bloku na pokutu na mieste

nezaplatenú, žiadne dôkazy a z rozhodnutia nie je známa ani skutková veta. V podstate krajský súd zo samotného bloku nevie, aké konkrétne nedostatky technického stavu vozidla boli sankcionované. Uvedené je možné dovodiť (len) z Potvrdenia o zadržaní osvedčenia o evidencii priestupkyňi z toho istého dňa. Vzhľadom na podstatu blokového konania, nie je možné spätne objektívizovať skutkový stav a to, či bol priestupok spoľahlivo zistený. Uvedená nemožnosť zistenia pritom nemôže sama o sebe viesť k zrušeniu bloku a vráteniu veci na ďalšie konanie. Uvedený postup by poprel zmysel blokového konania a mohol by viesť k zneužitiu. V prejednávanej veci už od spáchania priestupku uplynul rok a osobné motorové vozidlo mohlo byť fólii medzičasom zbavené. Samotná skutočnosť, že by po roku neboli na bočných sklách motorového vozidla fólie, by pritom neznamenal, že tam neboli dňa 14.8.2021 o 8.00 hod., kedy bol skutok prejednaný a o veci bolo v blokovom konaní rozhodnuté.

11. Záverom krajský súd zdôraznil, že „za najpodstatnejšie pre posúdenie zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia považuje to, či bol riadne udelený súhlas priestupkyne ako základný predpoklad vydania bloku na pokutu na mieste nezaplatenú.“ (bod 34). Žalobca a ani samotná priestupkyňa nespochybňujú, že vydaný blok na pokutu priestupkyňa podpísala. Zo strany žalobcu a priestupkyne neboli pritom tvrdené a preukázané žiadne okolnosti (nátlak, ťaživá situácia, jazyková bariéra a podobne), ktoré by mohli viesť k záveru, že podpis, a teda súhlas s vyriešením veci v blokovom konaní nebol riadne udelený.

III.

Konanie na kasačnom súde

12. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), pretože krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Sťažovateľ kasačnému súdu navrhol preskúmané rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec krajskému súdu na ďalšie konanie.

13. Podanie kasačnej sťažnosti sťažovateľ odôvodnil predovšetkým tým, že:

- podstatou žaloby bolo to, že skutkový stav nebol spoľahlivo zistený, pretože dané osobné motorové vozidlo malo platnú STK a v technickom preukaze uvedené tónované sklá, pričom do momentu nepreukázania opaku bolo spôsobilé na premávku na pozemných komunikáciách,
- krajský súd v rozhodnutí ale spoľahlivé zistenie skutkového stavu vôbec neriešil a problém zúžil len na to, či priestupkyňa slobodne podpísala rozhodnutie žalovaného,
- prokuratúra chráni objektívne právo a pri zistení porušenia zákona je povinná použiť príslušné právne prostriedky dozoru,
- právny názor krajského súdu by fakticky viedol k nezrušiteľnosti rozhodnutí vydaných v blokovom konaní.

14. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach a stotožniac sa s preskúmaným rozsudkom krajského súdu navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť.

15. Ďalšia účastníčka konania sa k podanej kasačnej sťažnosti nevyjadrila.

IV.

Právny názor kasačného súdu

16. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal žalobca - sťažovateľ v lehote včas [§ 443 ods. 2 písm. a) SSP v znení účinnom do 30.6.2023], preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

17. Predmetom prieskumu zákonnosti v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým bola ďalšej účastníčke konania ako priestupkyňi uložená v blokovom konaní pokuta vo výške 30 eur za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. m) zákona o priestupkoch v znení účinnom do 31.7.2022.

18. Podľa § 84 ods. 1 zákona o priestupkoch za priestupok možno uložiť pokutu v blokovom konaní, ak je priestupok spoľahlivo zistený a obvinený z priestupku je ochotný pokutu (§ 13 ods. 2) zaplatiť.

19. Blokované konanie je zjednodušenou formou konania o priestupku, v rámci ktorého sa rozhodnutie o priestupku vydáva v podobe pokutového bloku (ďalej aj „pokutový blok“). Pre vybavenie vecí v blokovom konaní zákon o priestupkoch v § 84 ods. 1 a 5 vyžaduje kumulatívne splnenie troch podmienok:

1. priestupok možno prejednať v blokovom konaní,
2. priestupok je spoľahlivo zistený,
3. obvinený z priestupku je ochotný pokutu zaplatiť.

20. Spoľahlivé zistenie priestupku a súhlas obvineného z priestupku predstavujú dve samostatné i keď na seba nadväzujúce podmienky. Z gramatického a teologického výkladu musí najprv príslušný správny orgán (§ 86 zákona o priestupkoch) na základe objasňovania dospieť k záveru, že priestupok bol spoľahlivo zistený, teda zjednodušene povedané, že sa stal a spáchala ho určitá osoba. Následne potom správny orgán oboznámi s týmto svojim záverom danú osobu, ktorá sa týmto považuje za obvinenú z priestupku a vyzve ju na vyjadrenie, či je ochotná zaplatiť pokutu.

21. V súlade s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadreným v rozsudku sp.zn. 8Asan/16/2017 z 12.12.2018 možno skonštatovať, že súhlas obvineného z priestupku má dopad aj na zásadu materiálnej pravdy týkajúcu sa riadneho objasnenia priestupku. Toto teoretické východisko však nemožno chápať tak, že zbavuje správny orgán povinnosti priestupok spoľahlivo zistiť. Inak povedané to, či bol priestupok spoľahlivo zistený, primárne posudzuje správny orgán a nie obvinený z priestupku.

22. Čo sa má rozumieť pod spoľahlivým zistením priestupku bude závisieť vždy od okolností konkrétnej veci. Pod spoľahlivým zisteným priestupku je pritom potrebné rozumieť aj jeho náležité zdokumentovanie.

23. Kasačný súd zdôrazňuje, že ani súhlas obvineného z priestupku s blokovým konaním a nemožnosť podania opravného prostriedku proti pokutovému bloku nezabavujú správny orgán povinnosti spoľahlivo zistiť priestupok a premietnuť zistenie (objasňovanie) priestupku do jeho zdokumentovania v administratívnom spise v aspoň „nevyhnutnom rozsahu“. V opačnom prípade by jednak hrozilo zneužívanie inštitútu blokového konania aj na prejednanie takých vecí, ktoré by mali trestnoprávnu povahu a na druhej strane i svojvôľa zo strany správnych orgánov, pretože ich postup v rámci blokového konania by nebol následne kontrolovateľný či už v rámci vnútorných kontrolných mechanizmov napr. vybavovania sťažnosti podľa zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach alebo vonkajšej kontroly reprezentovanej správnym súdnictvom a dozorom prokuratúry nad zachovávaním zákonnosti orgánov verejnej správy (netrestný dozor prokuratúry).

24. Z preskúmaného rozsudku je zrejmé, že uvedené skutočnosti krajský súd nesprávne právne vyhodnotil.

25. Krajský súd sa vo svojej podstate vôbec nevenoval žalobnému bodu týkajúcejmu sa spoľahlivého zistenia priestupku vo vzťahu k námietke žalobcu o platnej STK osobného motorového vozidla a zapísaní tónovaných skiel v technickom preukaze. Záver krajského súdu o tom, že medzičasom mohla priestupkyňa tieto sklá odstrániť a tým zmať prípadné ďalšie dokazovanie po zrušení rozhodnutia žalovaného bol hypotetický a predovšetkým opomenul povinnosť správneho orgánu priestupok zdokumentovať. Vo vzťahu k dotknutému priestupku totiž nič nemohlo brániť tomu, aby policajná hliadka minimálne tónované sklá na osobnom motorovom vozidle fotograficky zachytila.

26. Zároveň a predovšetkým krajský súd nevzal do úvahy, že správnu žalobu v danej veci podal prokurátor. Súhlas obvineného z priestupku s blokovým prejednaním priestupku môže byť zohľadňovaný len pri jeho žalobe, ale nie pri žalobe prokurátora. Prokurátor totiž pri podaní žaloby neháji (prioritne) subjektívne práva priestupcu a to ani, ak koná na jeho podnet, ale objektívne právo, t.j. zákonnosť. Inak povedané súhlas obvineného z priestupku nemôže negovať oprávnenie prokurátora domáhať sa vecného preskúmania zákonnosti žalovaného rozhodnutia a to vrátane pokutového bloku. Takáto podmienka nielenže nie je normatívne daná, ale bola by aj v rozpore s interpretačným pravidlom obsiahnutým v § 5 ods. 11 SSP zakotvujúcim princíp funkčnej nadväznosti správneho súdnictva a netrestného dozoru prokuratúry, ktorý je reverzne vyjadrený aj v druhej vete § 20 ods. 1 zákona

č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre. Krajský súd a ani žalovaný si pri nekritickom preberaní záverov vyplývajúcich z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Asan/16/2017 z 12.12.2018 neuvedomili, že v danom prípade bol žalobcom priestupca a nie prokurátor a v žalobe bola namietaná predovšetkým pokutovým blokom uložená výška pokuty a nie spoľahlivé zistenie priestupku.

27. V tejto súvislosti treba tiež poukázať na ustálenú prax správnych orgánov, ktoré bez ďalšieho vyhovujú protestom prokurátora podaným proti pokutovým blokom, ktorými boli vybavené také priestupky, pri ktorých následne vyšlo (v dôsledku práceneschopnosti poškodeného dlhšej ako 7 dní alebo lustrácie v evidencii priestupkov) najavo, že vec má byť prejednaná v trestnom konaní. V opačnom prípade by totiž pokutový blok bránil prípadnému trestnoprávnemu postihu v zmysle zásad *res iudicata* a *ne bis in idem*. Paradoxne by potom bol akceptovaný stav, keď by súhlas páchatela protiprávneho činu s jeho miernejším priestupkovým potrestaním bránil vyvodu trestnoprávnej zodpovednosti. Ak pritom takúto rozhodovaciu prax správnych orgánov týkajúcu sa spoľahlivého zistenia priestupku akceptuje aj doterajšia judikatúra (napr. rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Asan/18/2019 z 24.3.2021 alebo sp.zn. 3Asan/14/2017 z 24.10.2018), nie je namieste dôjsť k inému záveru ani v rozhodovanej veci.

28. Pokiaľ preto krajský súd, len s odkazom na súhlas priestupkyne s blokovým prejednaním priestupku, vecne nepreskúmal rozhodnutie žalovaného vo vzťahu k nosnému žalobnému bodu týkajúcejmu sa spoľahlivého zistenia priestupku, rozhodol na základe nesprávneho právneho názoru.

29. Za vecné preskúmanie pritom nemožno považovať úvahy krajského súdu obsiahnuté v bodoch 31 a 33 odôvodnenia preskúmaného rozsudku, pretože sa v nich krajský súd v žiadnom rozsahu nevyrovnal s fundamentálnou právnou otázkou nastolenou žalobcom, či tónované sklá uvedené v technickom preukaze osobného motorového vozidla s platnou STK boli umiestnené tak, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. m) zákona o priestupkoch v znení účinnom do 31.7.2022. Práve vysporiadanie sa s touto otázkou by malo byť meritom posudzovania (dokazovania) pri rozhodovaní zo strany Správneho súdu v Banskej Bystrici v ďalšom konaní.

30. Kasačný súd preto napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 SSP Správneho súdu v Banskej Bystrici a to s odkazom na § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

31. Ako obiter dictum dáva pritom kasačný súd do pozornosti orgánom prokuratúry podľa jeho názoru minimálne procesnú anomáliu trojstupňového rozhodovania na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru v Trenčíne v konaní o proteste prokurátora, kedy prvostupňová policajná hliadka protest predložila na rozhodnutie krajskému riaditeľstvu, pričom o odvolaní podanom proti jeho rozhodnutiu rozhodol jeho riaditeľ. Pri komparácii z inými podobnými prípadmi pritom o odvolaní rozhoduje Prezídium Policajného zboru Slovenskej republiky (napr. bod 7 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 10Asan/14/2020 z 24.2.2022). Vzhľadom na to, že rozhodnutie o nevyhovení protestu prokurátora predstavuje (len) procesnú podmienku pre prístup prokurátora na správny súd a z dôvodu svojej procesnej povahy nie je v zmysle § 7 písm. e) SSP samostatne spôsobilým predmetom správneho súdneho prieskumu, kasačný súd len zisťoval, či o nevyhovení protestu prokurátora bolo právoplatne rozhodnuté a nebol už oprávnený samostatne posudzovať dodržanie procesných postupov daných predovšetkým § 24 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre.

32. O nároku na náhradu trov kasačného konania ako aj o nároku trov konania pred správnym súdom rozhodne v súlade s § 467 ods. 3 SSP Správny súd v Banskej Bystrici.

33. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v kasačnom senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 prvá veta SSP).

Kasačný súd zdôrazňuje, že ani súhlas obvineného z priestupku s blokovým konaním a nemožnosť podania opravného prostriedku proti pokutovému bloku nezbavujú správny orgán spoľahlivo zistiť priestupok a premietnuť zistenie (objasňovanie) priestupku do jeho zdokumentovania v administratívnom spise v aspoň „nevyhnutnom rozsahu“. V opačnom prípade by jednak hrozilo zneužívanie inštitútu blokového konania aj na prejednanie takých vecí, ktoré by mali trestnoprávnu povahu a na druhej strane i svojvôľa zo strany správnych orgánov, pretože ich postup v rámci blokového konania by nebol následne kontrolovateľný či už v rámci vnútorných kontrolných mechanizmov napr. vybavovania

sťažnosti podľa zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach alebo vonkajšej kontrole reprezentovanej správnym súdnictvom a dozorom prokuratúry nad zachovávaním zákonnosti orgánov verejnej správy (netrestný dozor prokuratúry).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.